

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 7 februari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0552
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0464/A/0441

Verzoekende partij	de LEIDEND AMBTENAAR van het agentschap WEGEN EN VERKEER
	vertegenwoordigd door mevrouw Katleen DUYM
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
	vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 maart 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 oktober 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 5 juni 2014 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de nv JCDecaux Billboard (hierna: de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het behoud van een publicitair paneel van 36 m² op poten op een perceel gelegen te 9000 Gent Kortrijksesteenweg/Oudenaardsesteenweg ZN, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie I, nummer 552v.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 17 januari 2017.

Mevrouw Katleen DUYM voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De voorgeschiedenis van de aanvraag kan als volgt worden geschetst.

In 1996 wordt een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een publiciteitspaneel van 36 m² op palen.

Op 24 april 2003 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de renovatie van zijgevels, de voorziening van beplanting en de plaatsing van een reclame-inrichting.

Op 12 juni 2008 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het behouden van één verlicht aankondigingsbord van 36 m² (trivision) op het volledig heraangelegd en verfraaid perceel (groenaanleg + renovatie aanpalende zijgevel).

Op 4 mei 2012 wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de herinrichting van het kruispunt "De Sterre".

Op 24 april 2014 heeft de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het behoud van een publicitair paneel van 36 m² op poten op een onbebouwd perceel. Tegen deze beslissing heeft de aanvrager van de vergunning een vordering tot vernietiging ingesteld bij de Raad. De Raad heeft met het arrest van 4 augustus 2015 met nummer A/2015/0449 de afstand van het geding vastgesteld.

2.

De aanvrager dient op 10 april 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het behoud van een publicitair paneel van 36 m² op poten op een onbebouwd perceel aan "De Sterre" op een perceel gelegen te 9000 Gent, Kortrijksesteenweg/ Oudenaardsesteenweg ZN.

De aanvraag betreft een herneming van een eerder ingediend en door de verwerende partij op 24 april 2014 geweigerd dossier. Het betreft een bestaande publiciteitsinrichting (36 m²) die in het verleden reeds tweemaal voor een periode van vijf jaar werd vergund. Met deze aanvraag wenst men de termijn opnieuw te verlengen en de oorspronkelijke omgevingsaanleg aan te passen op basis van de gewijzigde aanleg van het beplante perceel naar aanleiding van de herinrichting van het kruispunt 'De Sterre'. De aanvraag wordt ingediend naar aanleiding van een aanmaning verstuurd op 19 november 2013.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', vastgesteld met koninklijk besluit van 14 september 1977, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Gent', goedgekeurd op 16 december 2005.

Het perceel bevindt zich op de hoek van twee gewestwegen, met name de N60 (Oudenaardsesteenweg) en de N43 (Kortrijksesteenweg).

De aanvraag diende niet aan een openbaar onderzoek onderworpen te worden.

Het agentschap Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen adviseert op 22 mei 2014 ongunstig:

"...

Het is niet toegelaten om langs een toeristisch beschermde weg reclame van deze omvang te voorzien

KB waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken v. 14/12/1959.

...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 27 mei 2014 ongunstig :

“ ...

Aangezien het voorwerp van de aanvraag en de ingewonnen adviezen ongewijzigd zijn, kan ook de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening uit het vorig aanvraagdossier hernomen worden.

Gezien het ongunstig advies van de wegbeheerder (zie advies AWV hoger) komt deze aanvraag niet voor vergunning in aanmerking.

Naast dit weigeringselement zijn er nog motieven vanuit de goede ruimtelijke ordening waardoor de aanvraag ongunstig wordt beoordeeld.

Met de heraanleg van het kruispunt ‘De Sterre’ krijgt het perceel in kwestie zijn definitieve vorm, waardoor er ook kan onderzocht worden hoe de blinde wachtgevels van de aanpalende panden op een duurzame wijze kunnen worden afgewerkt. Het opnieuw vergunnen van het publiciteitspaneel hypothekeert de mogelijke ontwikkelingen op deze site.

Gelet op de nieuwe verkeerssituatie is het bovendien aangewezen om vanuit verkeersveiligheidsoogpunt zo weinig mogelijk afleiding te creëren.

...”

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 5 juni 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager. Het college sluit zich integraal aan bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en maakt dit tot haar eigen motivatie.

Tegen deze beslissing tekent de aanvrager op 4 juli 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 september 2014 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Hij adviseert:

“ ...

2.3 De juridische aspecten

...

C. Bindend advies van de wegbeheerder

Het perceel van de aanvraag bevindt zich op de hoek van 2 gewestwegen.

De wegbeheerder, met name het agentschap Wegen en Verkeer, district Gent, bracht op 26 mei 2014 een ongunstig advies uit (zie rubriek 1.3).

Artikel 4.3.3. VCRO bepaalt dat, indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, de vergunning ofwel moet worden geweigerd, ofwel in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen moeten worden opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Hierbij wordt onder 'direct werkende normen' het volgende verstaan: supranationale, wetkrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.

Uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de aanvraag in strijd is met de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (zie verder).

De aanvraag is dus strijdig met de 'direct werkende normen' van dit koninklijk besluit, zodat m.a.w. ook het advies van het agentschap Wegen en Verkeer, district Gent, bindend is.

D. Toetsing aan het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

Het perceel van de aanvraag bevindt zich op de hoek van de Kortrijksesteenweg (de N43, voorheen de N14) en de Oudenaardsesteenweg (de N60, voorheen de N58).

De Kortrijksesteenweg is ter hoogte van het kruispunt 'De Sterre' een 'beschermde niet toeristische weg', dit werd vastgelegd in zowel het koninklijk besluit van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken als in het koninklijk besluit van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder de tweede paragraaf van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Ingevolge artikel 5 van het koninklijk besluit van 14 december 1959, waarbij regelen worden gesteld toepasselijk op het aanplakken en reclame maken langs o.a. de beschermde niet toeristische wegen, mogen publiciteitsmiddelen slechts worden aangebracht op de zijgevels van de gebouwen of op de voorgevel van de gebouwen die voor handels- of nijverheidsdoeleinden worden gebruikt.

Onderhavige aanvraag heeft betrekking op een alleenstaand reclamepaneel op voet, hetgeen in strijd is met bovenvermeld artikel 5. Hieruit volgt dat de vorige (op 24 april 2003 en 12 juni 2008) verleende stedenbouwkundige vergunningen onrechtmatig werden verleend. Uit dergelijke vergunningen kunnen geen rechten worden geput.

De voorschriften van een bij koninklijk besluit goedgekeurd reglement hebben bindende en verordenende kracht, zodat hierop geen uitzondering kan worden toegestaan.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op bovenvermelde onoverkomelijke legaliteitsbelemmeringen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning zijn verdere opportuniteitsoverwegingen in principe niet meer relevant.

De deputatie heeft in zitting van 24 april 2014 reeds een aanvraag tot behoud van onderhavig reclamepaneel geweigerd omwille van bovenvermelde redenen (ongunstig bindend advies wegbeheerder en strijdigheid met het KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken), alsook omwille van volgende redenen:

"Niettemin is het hier toch aangewezen te vermelden dat de aanvraag ook in strijd is met de goede ruimtelijke ordening.

Het reclamepaneel staat op een perceeltje grond dat oorspronkelijk 207 m² groot was, maar na onteigening in functie van de heraanleg van het kruispunt 'De Sterre' nog maar 129 m² groot is.

Het kruispunt 'De Sterre' is één van de drukste kruispunten van Gent, 5 drukke verkeerswegen komen hier samen: de Krijgslaan, de Oudenaardsesteenweg, de Voskenslaan en 2 x de Kortrijksesteenweg.

Het is vooreerst vanuit het oogpunt van verkeersveiligheid niet aanvaardbaar dat een grootschalig reclamepaneel type 36 m² langsheen dergelijk druk en gevaarlijk kruispunt staat, dit leidt onvermijdelijk de aandacht van wegbestuurders af.

Bovendien is onderhavig perceel zowel langs de Kortrijksesteenweg als de Oudenaardsesteenweg begrensd door bebouwing met een visueel onaantrekkelijke wachtgevel van 3 bouwlagen en een hellend dak hoog.

Nu het perceel – na de onteigening in functie van de heraanleg van het kruispunt 'De Sterre' – eindelijk zijn definitieve vorm heeft verkregen kan niet langer aanvaard worden dat de

wachtgevels enkel door reclamevoering enigszins (gedeeltelijk) aan het zicht worden onttrokken, een meer duurzame oplossing dringt zich op voor wat de afwerking van de gevels betreft."

Er zijn geen redenen voorhanden om thans een gewijzigd standpunt i.v.m. de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening in te nemen.

...

Na de hoorzitting van 16 september 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 9 oktober 2014 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

"...

2.3 De juridische aspecten

...

C. Advies van de wegbeheerder

Het perceel van de aanvraag bevindt zich op de hoek van 2 gewestwegen.

De wegbeheerder, met name het agentschap Wegen en Verkeer, district Gent, bracht op 26 mei 2014 een ongunstig advies uit (zie rubriek 1.3).

Artikel 4.3.3. VCRO bepaalt dat, indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, de vergunning ofwel moet worden geweigerd, ofwel in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen moeten worden opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving.

Hierbij wordt onder 'direct werkende normen' het volgende verstaan: supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.

Uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de aanvraag in strijd is met de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Het perceel van de aanvraag bevindt zich op de hoek van de Kortrijksesteenweg (de N43, voorheen de N14) en de Oudenaardsesteenweg (de N60, voorheen de N58).

De Kortrijksesteenweg is ter hoogte van het kruispunt 'De Sterre' een 'beschermde niet toeristische weg', dit werd vastgelegd in zowel het koninklijk besluit van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken als in het koninklijk besluit van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder de tweede paragraaf van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Er kan evenwel niet voorbij gegaan worden aan het gegeven dat deze wetgeving al geruime tijd niet meer als actueel beschouwd kan worden daar ze de evoluties van het wegenpatroon en -gebruik niet volgt, en de aanduiding van toeristische wegen reeds lang voorbijgestreefd is. Het standpunt dat deze wetgeving als dwingend beschouwd moet worden wordt dan ook niet bijgetreden.

De afweging van de goede ruimtelijke ordening zal bepalend zijn.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Er kan niet voorbijgegaan worden aan de behoefte die bestaat aan reclamepanelen. Het is eigen aan deze panelen dat zij streven naar een hoge graad van zichtbaarheid. Toch moet het realiseren van deze behoefte zo gebeuren dat zij zich op kwalitatieve wijze inpast in het

straatbeeld, zonder hierbij het ruimtelijk functioneren van het betrokken perceel, pand, omgeving, ..., nadelig te beïnvloeden.

Op deze plek wordt het straatbeeld sinds jaar en dag mee bepaald door dit paneel, die binnen de randstedelijkheid van deze omgeving kan aanvaard worden.

Het bestendigen van dit paneel voor een periode van 5 jaar, in afwachting van een kwalitatievere definitieve invulling, kan dan ook aanvaard worden, mits de metalen steunconstructie door middel van een aan te planten haag aan het zicht onttrokken wordt.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Er kan een stedenbouwkundige vergunning worden verleend onder de voorwaarde dat de metalen steunconstructie door middel van een aan te planten haag aan het zicht onttrokken wordt, de geldigheidsduur van deze vergunning wordt beperkt tot 5 jaar. Na het verstrijken van deze termijn dient het paneel verwijderd te worden, tenzij tegen die tijd een nieuwe vergunning bekomen wordt.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Uit het dossier blijkt dat de vordering regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij tot op heden de bestreden beslissing niet aan haar heeft betekend, zoals vereist door de VCRO, zodat de termijn om beroep in te stellen bij de Raad voor de verzoekende partij nog niet is beginnen lopen.

De verzoekende partij voegt stukken toe waaruit blijkt dat zij de bestreden beslissing ontving van de stad Gent per email van 2 maart 2015, nadat zij deze zelf had opgevraagd.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 4.7.23, §3, tweede lid, 3° VCRO dient een afschrift van de beslissing over het administratief beroep te worden bezorgd aan de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, § 1, eerste lid VCRO. De verzoekende partij diende als adviesinstantie in de zin van 4.7.16, § 1, eerste lid VCRO dus een afschrift van de bestreden beslissing te ontvangen.

De Raad stelt vast dat het administratief dossier een kopie bevat van de brief waarmee de verwerende partij de bestreden beslissing ter kennis geeft aan de verzoekende partij. Deze brief is gedateerd op 16 oktober 2014. De verwerende partij legt evenwel geen bewijs van aangetekende verzending neer, noch de poststempel waaruit de datum van effectieve verzending blijkt.

De verwerende partij heeft geen verweer gevoerd inzake de argumentatie van de verzoekende partij dat zij geen kennisgeving heeft ontvangen en dat zij pas op 2 maart 2015 op de hoogte werd gesteld van de bestreden beslissing.

Bij gebrek aan bewijs van de (datum van de) effectieve kennisgeving van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij kan aangenomen worden dat het beroep tot vernietiging tijdig is ingediend.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.3 VCRO en de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (hierna: KB van 14 december 1959).

Zij zet uiteen dat op basis van artikel 4.3.3. VCRO de vergunning moet worden geweigerd of aan voorwaarden verbonden indien uit het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen de beleidsvelden waarvoor het Agentschap bevoegd is.

De aanvraag schendt een direct werkende norm, meer bepaald het KB van 14 december 1959. Artikel 1 van dit KB stelt onder meer dat het verboden is enige vorm van publiciteit aan te brengen die herkenbaar is vanaf toeristische verkeerswegen. De gewestwegen ter hoogte van het kruispunt 'De Sterre' werden aangeduid als dergelijke toeristische verkeerswegen bij KB van 1 maart 1960 en KB van 26 februari 1963. Het reclamebord is herkenbaar vanaf deze wegen. Het KB van 14 december 1959 is dus van toepassing.

Artikel 2 van het KB van 14 december 1959 bepaalt dat reclame herkenbaar vanaf toeristische verkeerswegen slechts toegestaan is onder bepaalde, strikte voorwaarden. Het reclamebord voldoet geenszins aan deze voorwaarden:

- De reclame moet bevestigd zijn op de voorgevel van een gebouw met handels- of nijverheidsdoelen. Het reclamebord is vrijstaand.
- De reclame moet betrekking hebben op een in het gebouw uitgeoefende handels- of nijverheidsbedrijvigheid. Er is zelfs geen bedrijvigheid op het perceel.
- De reclame mag ten hoogste 3m² groot zijn. Het reclamebord is 36m² groot.

De verzoekende partij verwijst naar de motivering in de bestreden beslissing waarin de verwerende partij stelt dat ze het KB van 14 december 1959 naast zich neer mag leggen omdat het 'oude wetgeving' zou zijn. De verzoekende partij betwist dit en stelt dat het KB van 14 december 1959 nooit opgeheven is en dus geldende regelgeving is die toegepast moet worden. De verwerende partij is niet bevoegd om te beslissen welke wetgeving nog geldt en welke niet. Bovendien heeft de verwerende partij volgens de verzoekende partij in haar eerdere beslissing omtrent dezelfde aanvraag wél beslist dat het KB van 14 december 1959 toegepast moet worden en geschonden werd.

Verder zet de verzoekende partij uiteen dat het gegeven dat de norm in het verleden niet werd vermeld werd in de toenmalige vergunningen, op geen enkele wijze betekent dat de norm nu niet meer van toepassing zou zijn. De aanvragen van 2003 en 2008 hadden inderdaad ook al getoetst moeten worden aan het KB van 14 december 1959. Dat dit niet gebeurde was

onzorgvuldig. Door de norm nu wel te toetsen, wordt er een einde gemaakt aan de onzorgvuldigheid.

De verzoekende partij merkt op dat het gegeven dat de norm in 2003 en 2008 niet getoetst werd tijdens de toenmalige vergunningsprocedures, niet tot gevolg heeft dat de aanvrager het recht verworven heeft om direct werkende normen te schenden. Er kan dus zeker geen recht ontstaan zijn voor de toekomst.

2.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij geen nieuwe elementen toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.3 VCRO luidt als volgt:

“Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt, wordt de vergunning geweigerd of worden in de aan de vergunning verbonden voorwaarden waarborgen opgenomen met betrekking tot de naleving van de sectorale regelgeving. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder “direct werkende normen” verstaan: supranationale, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.”

Krachtens artikel 1 van het besluit 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, zijn de instanties die overeenkomstig artikel 4.7.16, §1, VCRO, om advies worden verzocht, onder meer:

“2° de wegbeheerder voor aanvragen met betrekking tot percelen die gelegen zijn op minder dan 30 meter van het domein van autosnelwegen, hoofdwegen of primaire wegen categorie I volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of langs gewest- of provinciewegen”.

Het perceel bevindt zich op de hoek van twee gewestwegen, met name de N60 (Oudenaardsesteenweg) en de N43 (Kortrijksesteenweg), zodat het advies van de verzoekende partij een verplicht in te winnen advies uitmaakt.

Indien uit een verplicht ingewonnen advies blijkt dat het aangevraagde strijdig is met een direct werkende norm binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, komt aan de verwerende partij als vergunningverlenende overheid geen beoordelingsbevoegdheid meer toe om zelf de strijdigheid met de direct werkende norm uit het advies te toetsen (RvS nr. 229.024 van 4 november 2014). Het verplicht in te winnen advies is derhalve bindend krachtens artikel 4.3.3 VCRO, namelijk in zoverre uit het advies de strijdigheid met een direct werkende norm blijkt.

In haar ongunstig advies van 26 mei 2014 verwijst de verzoekende partij naar de strijdigheid met het KB van 14 december 1959 waarbij regels worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij onder meer:

“ ...

Uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de aanvraag in strijd is met de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

...

De Kortrijksesteenweg is ter hoogte van het kruispunt 'De Sterre' een 'beschermde niet toeristische weg', dit werd vastgelegd in zowel het koninklijk besluit van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken als in het koninklijk besluit van 26 februari 1963 houdende aanwijzing van de wegen die vallen onder de tweede paragraaf van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Er kan evenwel niet voorbij gegaan worden aan het gegeven dat deze wetgeving al geruime tijd niet meer als actueel beschouwd kan worden daar ze de evoluties van het wegenpatroon en -gebruik niet volgt, en de aanduiding van toeristische wegen reeds lang voorbijgestreefd is. Het standpunt dat deze wetgeving als dwingend beschouwd moet worden wordt dan ook niet bijgetreden.

...”

Het KB van 14 december 1959 bepaalt onder meer dat het in principe verboden is om enige vorm van publiciteit aan te brengen die herkenbaar is vanaf toeristische verkeerswegen (artikel 1). Artikel 2 bevat een uitzondering op dit verbod, voor zover voldaan is aan voorwaarden die in deze bepaling duidelijk worden omschreven.

Deze normen volstaan op zichzelf om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is, zodat de ingeroepen bepalingen van het KB van 14 december 1959 te beschouwen zijn als ‘direct werkende normen’ in de zin van artikel 4.3.3 VCRO.

In zoverre de verwerende partij in de bestreden beslissing de aanvraag zelf toetst aan de bepalingen van het KB van 14 december 1959, maar, in tegenstelling tot het ongunstig advies van 24 mei 2014 van verzoekende partij, tot het besluit komt dat deze wetgeving niet als bindend moet worden beschouwd, omdat deze niet meer actueel is daar ze de evoluties van het wegenpatroon en –gebruik niet volgt en omdat de aanduiding van toeristische wegen voorbijgestreefd is, miskent zij de bindende kracht van het ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer waaruit de strijdigheid met een direct werkende norm blijkt.

Tevens schendt de bestreden beslissing hierdoor de artikelen 1 en 2 van KB van 14 december 1959.

Het eerste middel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.4 VCRO en van de materiële motiveringsplicht.

Zij overweegt dat het de bevoegdheid is van het Agentschap Wegen en Verkeer om het veilig en vlot verkeer te waarborgen. De verkeersveiligheid is een doelstelling en zorgplicht die met zorgvuldigheid nagestreefd moet worden en die als geldige reden gegeven kan worden om een vergunning te weigeren.

Zowel de verzoekende partij als het college van burgemeester en schepenen achten een vergunning voor het gevraagde reclamepaneel onwenselijk omwille van de verkeersveiligheid. Het reclamepaneel kan de verkeersveiligheid namelijk in het gedrang brengen doordat de aandacht van de weggebruikers kan afgeleid worden door de enorm grote afmetingen van het reclamepaneel en de locatie ervan, namelijk op één van de drukste kruispunten van Gent.

De verzoekende partij stelt dat artikel 4.3.4 VCRO niet verplicht om een vergunning te weigeren wanneer een adviserende instantie stelt dat haar doelstellingen en zorgplichten in het gedrang komen, maar dat het artikel wel impliceert dat de doelstellingen en zorgplichten van andere beleidsdomeinen zorgvuldig beoordeeld moeten worden. Zeker wanneer de bevoegde instantie een negatief advies verleent, dient de eigen toetsing van de vergunningverlenende overheid goed gemotiveerd te worden.

De verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing een zeer beperkte en verkeerde motivering werd gegeven omtrent de hinder van het reclamepaneel voor de verkeersveiligheid (die een onlosmakelijk deel uitmaakt van de goede ruimtelijke ordening). Daarenboven is deze motivatie geheel tegenstrijdig met de argumentatie die de verwerende partij in haar eerdere beslissing van 24 april 2014 gaf, waarin ze namelijk stelde dat het kruispunt 'De Sterre' één van de drukste kruispunten van Gent is en een grootschalig reclamebord niet aanvaardbaar is op dergelijke locatie.

2.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij geen nieuwe elementen toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.4, eerste lid VCRO luidt als volgt:

“Een vergunning kan worden geweigerd indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

Artikel 4.3.4, tweede lid VCRO omschrijft deze doelstellingen of zorgplichten als *“internationaalrechtelijke, Europeesrechtelijke, wetskrachtige, reglementaire of beschikkende bepalingen die de overheid bij de uitvoering of de interpretatie van de regelgeving of het voeren van een beleid verplichten tot de inachtneming van een bepaalde doelstelling of van bepaalde voorzorgen, zonder dat deze op zichzelf beschouwd voldoende juridisch duidelijk zijn om onmiddellijk te kunnen worden uitgevoerd.”*

Uit de tekst van artikel 4.3.4, eerste lid VCRO volgt dat de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid beschikt en de vergunning *kan* weigeren indien uit een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening.

De Raad mag zijn beoordeling van de wenselijkheid van de aanvraag in het licht van de doelstellingen of zorgplichten die gehanteerd worden binnen andere beleidsvelden dan de

ruimtelijke ordening, niet in de plaats van die van de bevoegde overheid stellen. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is de Raad enkel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenende bestuursorgaan de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen.

2.

De verzoekende partij merkt op dat het tot haar bevoegdheid behoort om het veilig en vlot verkeer te waarborgen en dat verkeersveiligheid een doelstelling en zorgplicht van haar beleidsveld is. Ze beroept zich op een schending van artikel 4.3.4 VCRO waarbij ze stelt dat deze bepaling inhoudt dat de doelstellingen en zorgplichten van andere beleidsdomeinen zorgvuldig beoordeeld moeten worden, dat zeker in geval van een ongunstig advies de eigen toetsing van de vergunningverlenende overheid goed gemotiveerd moet worden en dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat.

Het artikel 4.3.4 VCRO is van toepassing indien uit *een verplicht in te winnen advies blijkt dat het aangevraagde onwenselijk is in het licht van doelstellingen of zorgplichten*. De Raad dient evenwel vast te stellen dat het Agentschap Wegen en Verkeer in het ongunstig advies van 26 mei 2014 enkel wijst op de schending van het KB van 14 december 1959. In het ongunstig advies uit zij echter geen bezwaren vanuit de optiek van de verkeersveiligheid en maakt ze geen melding van doelstellingen of zorgplichten. De verzoekende partij kan zich op basis van het uitgebrachte advies dan ook niet beroepen op een schending van artikel 4.3.4 VCRO.

Over de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, waartoe ook het aspect van de verkeersveiligheid behoort, wordt in de bestreden beslissing het volgende gesteld:

“ ...

Er kan niet voorbijgegaan worden aan de behoefte die bestaat aan reclamepanelen. Het is eigen aan deze panelen dat zij streven naar een hoge graad van zichtbaarheid. Toch moet het realiseren van deze behoefte zo gebeuren dat zij zich op kwalitatieve wijze inpast in het straatbeeld, zonder hierbij het ruimtelijk functioneren van het betrokken perceel, pand, omgeving, ..., nadelig te beïnvloeden.

Op deze plek wordt het straatbeeld sinds jaar en dag mee bepaald door dit paneel, die binnen de randstedelijkheid van deze omgeving kan aanvaard worden.

Het bestendigen van dit paneel voor een periode van 5 jaar, in afwachting van een kwalitatievere definitieve invulling, kan dan ook aanvaard worden, mits de metalen steunconstructie door middel van een aan te planten haag aan het zicht onttrokken wordt.

...”

Het is aan de verzoekende partij die de goede ruimtelijke ordening van het project betwist om aan te tonen dat het verlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot het besluit kwam dat het aangevraagde project verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan en is niet bevoegd om de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het aangevraagde over te doen.

Gelet op het feit dat het Agentschap Wegen en Verkeer in haar advies met geen woord rept over de verkeersveiligheid en gelet op de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij bij het beoordelen van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van het middel niet aantoonbaar

de verwerende partij zich op onjuiste gegevens heeft gebaseerd of een kennelijk onredelijke beslissing heeft genomen.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat de bestreden beslissing de eerdere beslissingen van de verwerende partij schendt.

Zij overweegt het volgende:

“ ...

A. Huidig dossier

Ondanks huidige stedenbouwkundige regularisatieaanvraag vanwege JCDecaux identiek is aan de eerdere aanvraag d.d. 26 november 2013 en ook de beroepsargumenten tegen de weigering door het College van Burgemeester en Schepenen identiek zijn aan de argumenten in de eerdere beroepsprocedure, komt de Deputatie in de bestreden beslissing tot conclusies die geheel in strijd zijn met haar eerdere beslissing d.d. 24 april 2014. Dit werd reeds voldoende uiteengezet in bovenstaande titels.

B. Eerdere dossiers

De Deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen moest reeds eerder oordelen over vergelijkbare dossiers, bv. een bouwaanvraag voor een reclamepaneel vanwege een andere firma langsheen de kleine ring rond Gent (R40). De R40 is aangeduid als een beschermde verkeersweg conform het KB van 14 december 1959. De Deputatie weigerde mede daarom de vergunning.

...”

2.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij geen nieuwe elementen toe.

Beoordeling door de Raad

Onder “middel” moet worden verstaan, een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, en van de wijze waarop die regelgeving, voorschriften of beginselen door de bestreden vergunningsbeslissing worden geschonden.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat om concreet aan te duiden welke rechtsregels of beginselen geschonden worden onder het derde middel.

Het middel is onontvankelijk en wordt verworpen.

C. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert aan dat de bestreden beslissing de uitspraak van de Raad omtrent het identieke voorwerp niet afwacht.

Zij overweegt het volgende:

“ ...

De deputatie zou geen beslissing mogen nemen over een identieke aanvraag wanneer over het aangevraagde reeds een procedure loopt bij uw Raad.

Daardoor lopen er nu twee procedures betreffende hetzelfde onderwerp, dienen er twee keer rolrechten betaald te worden en wordt de oplossing voor het geschil enorm vertraagd.

...”

2.

In haar toelichtende nota voegt de verzoekende partij geen nieuwe elementen toe.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij voert aan dat de verwerende partij geen beslissing mag nemen over een aanvraag, zolang er nog een procedure loopt bij de Raad over een beslissing met een identiek voorwerp.

De Raad kan dit standpunt van de verzoekende partij niet bijtreden. De verwerende partij dient de vervaltermijn voor het nemen van een beslissing over het administratief beroep zoals bepaald in artikel 4.7.23, §2 VCRO te respecteren. Bij het behandelen van het beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid, overeenkomstig artikel 4.7.21, §1 VCRO, zonder dat zij daarbij gebonden is door het feit dat er nog een procedure loopt bij de Raad over een eerdere beslissing met een identiek voorwerp. De verwerende partij kan er dus niet toe gehouden zijn om te wachten op een uitspraak van de Raad over deze eerdere beslissing en dient integendeel een tijdige beslissing te nemen binnen de in artikel 4.7.23, §2 VCRO bepaalde vervaltermijn.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 9 oktober 2014, waarbij aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het behoud van een publicitair paneel van 36 m² op poten op een perceel gelegen te 9000 Gent Kortrijksesteenweg/ Oudenaardsesteenweg ZN en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie I, nummer 552v.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de aanvrager en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 7 februari 2017 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Nina HERRERIA-PASSAGE

Karin DE ROO